

zuinig bespaard goedje aan mij. O, duizend stuivers! Ik heb zoo'n jolijt. Ik zou het niet kunnen uitstamelen in een heelen achternoen! Gerbrand, wat willen we woelen, wat willen we pullen, wat willen we snobbelen! 't Mag er

— « Verleen me de pais, Gilles! Ik moet naar den Amstel! »

nu op staan! Ik zal al de witten uitdoen! Vader is uit, moeder is uit, het hek is van den dam!"

De jonkman, die met zooveel uitbundige blijdschap sprak, heette Gilles Gillesz. Valckenier, was de zoon van een aanzienlijk koopman in granen, en aan Bredero meer bijzonder bekend als corporaal van een der drie corporaal-